Nr 80

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SKARBU

Warszawa, dnia 20 sierpnia 1948 r.

343

OKÓLNIK

z dnia 19 sierpnia 1948 r.

w sprawie udzielania ulg w spłacie zobowiązań podatkowych.

Niektóre izby skarbowe przedstawiają wnioski o rozszerzenie kompetencji władz skarbowych I i II instancji w zakresie odraczania płatności i udzielania rat w spłacie zobowiązań podatkowych, a w szczególności zaliczek na podatek obrotowy i dochodowy. motywując wnioski tym, że wobec dokonywania domiarów zaliczek za dłuższe okresy czasu urzędy skarbowe i urzędy rewizyjne—z uwagi na przepis § 5 lit. b) rozporządzenia wykonawczego do art. 26 dekretu o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R .P. z 1946 r. Nr 51, poz. 292) — pozbawione są możności udzielania ulg w spłacie domierzonych zaliczek.

W związku z tym Ministerstwo Skarbu zauważa, że przy systemie płacenia miesięcznych zaliczek na podatek obrotowy i dochodowy — udzielanie odroczeń i rat dla tych zaliczek powinno należeć do wyjątków, uzasadnionych szczególnymi względami. Z tych powodów wspomniane rozporządzenie wykonawcze celowo przyznaje ograniczone uprawnienia władzom skarbowym I i II instancji w zakresie udzielania rat w spłacie zaliczek podatkowych. System zaliczkowego płacenia podatków tylko wówczas spełni swoje zadanie, jeżeli podatnicy uiszczać będą miesięczne zaliczki we właściwej wysokości, a władze skarbowe przez systematyczną i terminową kontrolę deklarowanych zaliczek a zarazem przez szybką i energiczną egzekucję, likwidować będą bezzwłocznie zaległości w tych zaliczkach. Dokonywanie domiarów zaliczek za okresy kilkumiesięczne jest objawem niezdrowym i świadczy o wadliwym funkcjonowaniu działów wymiarowych, które dokonują domiaru zaliczek dopiero po upływie dłuższego okresu czasu, niejednokrotnie w zmienionej sytuacji materialnej podatnika, a nawet po zlikwidowaniu przez niego przedsiębiorstwa, a więc w momencie, kiedy podatnik nie jest w stanie jednorazowo zapłacić domierzonych sum, bądź też, kiedy stan materialny dłużnika nie pozwala w ogóle na pokrycie domierzonych zaliczek. W tych przypadkach nawet udzielenie zezwolenia na ratalną spłatę nie zawsze prowadzi do zlikwidowania zaległości podatkowych, gdyż podatnik dotrzymując warunków ratalnej spłaty zaległości z tytułu domierzonych zaliczek nie zawsze będzie mógł płacić równocześnie bieżące należności.

Z tych powodów Ministerstwo Skarbu nie zamierza rozszerzać przyznanych władzom skarbowym I i II instancji kompetencji do udzielania ulg w spłacie zobowiązań podatkowych, gdyż rozszerzenie tych uprawnień mogłoby pogorszyć obecny stan rzeczy i spowodować wzrost zaległości podatkowych. Ministerstwo Skarbu poleca natomiast dołożyć wszelkich starań celem usprawnienia akcji terminowej i bieżącej kontroli miesięcznych zaliczek na podatek obrotowy i dochodowy oraz przyspieszenia tempa egzekucji zaległych zaliczek. Udzielanie ulg w spłacie zobowiązań podatkowych a w szczególności w spłacie zaliczek podatkowych należy ograniczyć do wyjątkowych przypadków i zmienić dotychczasowy pogląd, iż każde podanie dłużnika o udzielenie rat, w wielu przypadkach w ogóle nie umotywowane, powinno być pozytywnie załatwione.

Ze względu na to, że w toku lustracji stwierdzono niejednokrotnie, że władze skarbowe I instancji samowolnie zmieniają terminy płatności rat, wyznaczonych przez władze przełożone, Ministerstwo Skarbu kategorycznie zabrania stosowania tego rodzaju praktyk i ostrzega, że w razie stwierdzenia przekroczenia kompetencji, winni zostaną pociągnięci do odpowiedzialności.

W związku z zapytaniem jednej z izb skarbowych, czy władze skarbowe I i II instancji są uprawnione do umarzania wyłącznie dodatku za zwłokę od zaległości w nadzwyczajnym podatku od wzbogacenia wojennego i w zaliczkach na podatek obrotowy i dochodowy Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że dodatek za zwłokę zgodnie z art. 4 ust. 2 w związku z art. 3 dekretu o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. z 1946 r. Nr 27, poz. 173) stanowi część zobowiązania podatkowego i jako należność uboczna dzieli los należności głównej. Skoro wspomniane rozporządzenie wykonawcze do art. 35 dekretu o zobowiązaniach podatkowych wyłączyło z zakresu uprawnień urzędów skarbowych, urzędów rewizyjnych i izb skarbowych sprawy umorzeń zobowiązania podatkowego z tytułu nadzwyczajnego podatku od wzbogacenia wojennego i zaliczek podatkowych, tym samym pozba-

wiło władze te uprawnień do umarzania dodatku za zwłokę przypadającego od zaległości w tych podatkach.

Przepis § 4 powyższego rozporządzenia wykonawczego, przewidujący możliwość umarzania samych należności ubocznych interpretować należy w ten sposób, że wspomniane władze skarbowe I i II instancji są uprawnione do umarzania samego dodatku za zwłokę wyłącznie od tych zaległości podatkowych,których umarzanie leży w granicach ich kompetencji.

Dyrektor Departamentu
S. Kołakowski

(Znak Min. Sk. D. V. 11794/2/48).

344

OKÓLNIK

z dnia 19 sierpnia 1948 r.

w sprawie podatku od spożycia w zakładach gastronomicznych — Statut wzorowy.

Ministerstwo Skarbu udziela do wiadomości podległym sobie władzom i urzędom okólnik Nr 62 Ministerstwa Administracji Publicznej z dnia 16 lipca 1948 r. L. dz. SF. III. 0/6/48 w sprawie podatku od spożycia w zakładach gastronomicznych — Statut wzorowy.

Dyrektor Departamentu
S. Kołakowski

(Znak Min. Sk. D. V. 14043/1/48).

OKÓLNIK Nr 62

z dnia 16 lipca 1948 r.

w sprawie podatku od spożycia w zakładach gastronomicznych — Statut wzorowy.

L. Dz. SF. III. 0/6/48.

Ob. Ob. Wojewodowie, Prezydenci m. st. Warszawy i m. Łodzi, Starostowie Powiatowi, Prezydenci miast, Burmistrzowie i Wójtowie gmin wiejskich o charakterze miejskim.

Celem ujednolicenia zasad wymiaru i poboru podatku od spożycia w zakładach gastronomicznych podaję wzór statutu tego podatku, uzgodniony z Ministerstwem Skarbu, Ministerstwem Ziem Odzyskanych i Kancelarją Rady Państwa.

Obowiązujące dotychczas w poszczególnych związkach samorządowych statuty powyższego podatku powinny być dostosowane do załączonego statutu wzorowego.

1 zał.

Minister:
(—) Edward Osóbka-Morawski

S T A T U T

o podatku od spożycia w zakładach gastronomicznych.

Powiatowa — Miejska Rada Narodowa w . . . . . . na podstawie art. 39 dekretu z dnia 20 marca 1946 r. o podatkach komunalnych (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 40, poz. 198) uchwałą Nr . . . . powziętą na posiedzeniu w dniu . . . . . , a zatwierdzoną przez Radę Państwa — Prezydium Wojewódzkiej — Powiatowej Rady Narodowej w . . . . wprowadza na rzecz . . . . Powiatowego Związku Samorządowego — Gminy Miejskiej . . . . podatek od spożycia w zakładach gastronomicznych.

§ 1.

1. Podatkowi podlegają prywatno-prawne zawodowe i odpłatne świadczenia, polegające na sprzedaży do spożycia w lokalach zakładów gastronomicznych potraw i napojów, nie wyłączając artykułów, objętych monopolami państwowymi, wykonywane na obszarze gmin wiejskich powiatu . . . . . miasta . . . .

2. Przez „zakłady gastronomiczne“ rozumie się wszelkie przedsiębiorstwa przemysłu gastronomicznego, jak restauracje, bary, bufety, paszteciarnie, kawiarnie, cukiernie, winiarnie, piwiarnie, pokoje do śniadań, pokoje gościnne, stołówki, jadłodajnie, w szczególności zaś przedsiębiorstwa wymagające uzyskania koncesji na ich prowadzenie na podstawie przepisów dekretu z dnia 30 listopada 1945 r. o koncesjonowaniu przedsiębiorstw przemysłu gastronomicznego (Dz. U. R. P. Nr 57, poz. 322).

§ 2.

Wolne od podatku są świadczenia, wymienione w § 1 ust. 1 niniejszego statutu zwolnione od podatku obrotowego, pobieranego na rzecz Skarbu Państwa.

§ 3.

1. Obowiązek podatkowy ciąży na osobach fizycznych, prawnych oraz spadkach nie objętych, wykonywujących świadczenia, objęte § 1 ust. 1.

2. Jeżeli świadczenia są wykonywane przez spółki jawne, komandytowe, oraz spółki, nie będące spółkami handlowymi — obowiązek podatkowy ciąży na tych spółkach.

3. Na przedsiębiorstwach państwowych i samorządowych oraz na przedsiębiorstwach pozostających pod zarządem państwowym lub samorządowym ciąży obowiązek podatkowy niezależnie od tego, czy mają odrębną osobowość prawną.

§ 4.

1. Obowiązek podatkowy powstaje z chwilą rozpoczęcia wykonywania świadczeń, podlegających podatkowi (§ 1 ust. 1).

2. Obowiązek podatkowy kończy się z upływem roku podatkowego, w ciągu którego zaprzestano wykonywania świadczeń, podlegających podatkowi.

§ 5.

1. Podstawę opodatkowania stanowi obrót osiągnięty z tytułu świadczeń wymienionych w § 1 ust. 1, a ustalony przez władze skarbowe dla celów wymiaru podatku obrotowego, pobieranego na podstawie każdocześnie obowiązujących w tym względzie przepisów.

2. Wszelkie decyzje, ustalające lub zmieniające rozmiar zobowiązania podatkowego w podatku obrotowym (ust. 1), powodują odpowiednie ustalenia bądź zmiany w ustaleniach rozmiaru zobowiązań podatkowych w podatku pobieranym na podstawie niniejszego statutu.

3. Zakłady gastronomiczne nie mogą doliczać podatku, pobieranego na podstawie niniejszego statutu, do opłaty (rachunku) pobieranej za świadczenia będące przedmiotem podatku (§ 1 ust. 1), lecz obowiązane są podatek ten wkalkulować w odpłatę (cenę) za te świadczenia.

§ 6.

Podatek wynosi 10% podstawy opodatkowania.

§ 7.

1. Podatnicy podatku od spożycia w zakładach gastronomicznych obowiązani są do wpłacania w ciągu roku podatkowego zaliczek miesięcznych na podatek.

2. Za podstawę do ustalenia wysokości zaliczki służy obrót, osiągnięty w miesiącu ubiegłym.

3. Zaliczkę oblicza się w wysokości podatku, przypadającego od ustalonego w myśl ust. 2 obrotu.

4. Podatnicy obowiązani są obliczać obrót za każdy miesiąc i wpłacać zaliczki miesięczne bez wezwania władzy podatkowej w terminie do dnia 15 następnego miesiąca, składając równocześnie właściwej władzy podatkowej deklarację według ustalonego wzoru.

5. Różnica pomiędzy ustaloną przez władzę wymiarową za rok podatkowy kwotą podatku a kwotą należnych zaliczek płatna jest w ciągu miesiąca od dnia doręczenia decyzji.

§ 8.

Podatek, pobierany na podstawie niniejszego statutu, jest podatkiem rzeczowym w rozumieniu art. 5 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 173).

§ 9.

Wykonanie niniejszego statutu porucza się Wydziałowi Powiatowemu — Zarządowi Miejskiemu w . . . .

§ 10.

Statut niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

345

OKÓLNIK

z dnia 19 sierpnia 1948 r.

w sprawie interpretacji § 4 rozp. Rady Ministrów z dnia 14 kwietnia 1948 r. o obowiązku uiszczenia przez niektóre kategorie gospodarstw rolnych podatku gruntowego w ziemiopłodach.

Ministerstwo Skarbu udziela do wiadomości podległym sobie władzom i urzędom okólnik Nr 4/48 Głównego Pełnomocnika Rządowego do spraw podatku gruntowego z dnia 3 lipca 1948 r. L. dz. P. G. — 2444/48 w sprawie stosowania § 4 rozp. Rady Ministrów z dnia 14 kwietnia 1948 r. oraz okólnik Nr 2/48 z dnia 3 czerwca 1948 r. L. dz. P. G.—1400/48 w sprawie wymiaru podatku gruntowego na 1948 r. — wykładnia przepisów i pismo okólne Ministerstwa Administracji Publicznej z dnia 2 lipca 1948 r. L. dz. III. S. F. 2 — 0/27/48 w sprawie księgowania podatku gruntowego.

Dyrektor Departamentu
S. Kołakowski

(Znak Min. Sk. D. V. 11994/1/48).

GŁÓWNY PEŁNOMOCNIK RZĄDOWY
DO SPRAW PODATKU GRUNTOWEGO

L. dz. PG. — 2444/48.

Warszawa, dnia 3 lipca 1948 r.

Stosowanie § 4 rozp. Rady Ministrów
z dnia 14 kwietnia 1948 r.

O K Ó L N I K Nr 4/48.

Do
Wojewódzkich i Powiatowych
Pełnomocników Rządowych
do spraw podatku gruntowego
(w s z y s t k i c h).

I.

W roku 1948 podatek gruntowy płatny jest zgodnie z nowym brzmieniem art. 13 dekretu z dnia 20 marca 1946 r. o podatkach komunalnych (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 40, poz. 198) ustalonym dekretem z dnia 14 kwietnia 1948 r. (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 142) w dwóch równych ratach — I rata do dnia 1 kwietnia oraz II rata do dnia 1 listopada br., przy czym, w przypadku nieotrzymania nakazu płatniczego do dnia 1 marca br., każdy podatnik obowiązany był wpłacić do dnia 1 kwietnia zaliczkę na podatek w wysokości połowy podatku wymierzonego za rok 1947.

W przypadku zaś uiszczenia tytułem zaliczki na podatek kwoty niższej niż wymieniona w później doręczonym mu nakazie płatniczym jako pierwsza rata, podatnik obowiązany był do uiszczenia różnicy między tymi dwoma kwotami (tj. kwotą wymienioną w nakazie jako I rata, a kwotą uiszczonej zaliczki) w ciągu miesiąca od dnia doręczenia nakazu płatniczego.

W związku z tym, że nowelizacja przepisów o podatku gruntowym nastąpiła w terminie płatności I raty podatku gruntowego za rok 1948 i zarządy gmin, w większości przypadków, nie doręczyły podatnikom nakazów płatniczych na podatek za rok 1948 w terminie do dnia 1 marca rb. — w roku bieżącym, w większości przypadków, podatnicy mieli obowiązek wpłacenia w terminie do dnia 1 kwietnia (bez wezwania władzy podatkowej) **zaliczki**, w wysokości połowy podatku wymierzonego za rok 1947.

W myśl przepisu § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 kwietnia 1948 r. o obowiązku uiszczenia przez niektóre kategorie gospodarstw rolnych podatku gruntowego w ziemiopłodach (Dz. U. R. P. Nr 25, poz. 169) gospodarstwa rolne o przeciętnej przychodowości ponad 60 kwintali żyta, **które w terminie do dnia 1 czerwca 1948 r. nie uiściły I raty** (wzgl. zaliczki) podatku gruntowego za rok 1948, **uiszczają w ziemiopłodach cały** podatek za rok 1948, te zaś, które uiściły ją **częściowo**, uiszczają w ziemiopłodach **różnicę** między pełnym wymiarem podatku za rok 1948, a uiszczoną częścią pierwszej raty podatku.

W odniesieniu więc do tej grupy podatników (posiadających gospodarstwa rolne o przeciętnej przychodowości ponad 60 kwintali żyta), tym spośród nich, którzy w terminie do dnia 1 czerwca br. nie uiścili całej lub też części I raty (wzgl. zaliczki) podatku gruntowego na rok 1948, **należy do dnia 20 lipca br.** doręczyć indywidualne decyzje (wg. załączonego wzoru) o dokonanym przeliczeniu zaległości gotówkowej całej lub też części I raty (zaliczki) podatku, na równowartość w ziemiopłodach. Sposób dokonywania przeliczeń (zastosowanie § 4) ilustrują następujące przykłady.

Przykład 1

Podatnikowi A, posiadającemu gospodarstwo rolne o przeciętnej przychodowości 75 kwintali żyta, doręczono w dniu 25 lutego 1948 r. nakaz płatniczy na podatek gruntowy za rok 1948 w następującej wysokości:

I rata podatku w gotówce — 9000 zł,
II rata — 9000 zł przeliczona na zboże wynosi 450 kg.

Podatnik uiścił część I raty w dniu 1 kwietnia, resztę zaś I raty w dniu 25 maja br. § 4 rozp. Rady Ministrów w danym przypadku nie ma zastosowania.

Przykład 2

Podatnikowi A (z przykładu 1) doręczono nakaz płatniczy na podatek gruntowy za rok 1948 w dniu 5 maja br.

Podatnik uiścił tylko w dniu 1 kwietnia zaliczkę na podatek w wysokości połowy wymiaru za rok 1947 tj. 8000 zł.

Różnica między I ratą (9000 zł), a zaliczką (8000 zł) wynosi 1000 zł i płatna jest w ciągu miesiąca od dnia doręczenia nakazu płatniczego tj. w terminie do dnia 5 czerwca br. W stosunku do podatnika A, który w terminie do dnia 1 czerwca br. uiścił tylko zaliczkę na podatek — § 4 nie ma zastosowania.

Przykład 3

Podatnikowi A (z przykładu 1) doręczono nakaz płatniczy na podatek gruntowy za rok 1948 w dniu 5 maja br.

Pozycja 345

Podatnik uiścił w dniu 1 kwietnia niepełną zaliczkę w kwocie 5000 zł, (mniej niż połowa wymiaru za rok 1947, która to połowa wynosi 8000 zł) oraz w dniu 25 maja 3000 zł. Razem więc uiścił tytułem zaliczki 5000 + 3000 = 8000 zł. W danym przypadku § 4 nie ma zastosowania.

Przykład 4

Podatnikowi A (z przykładu 1) doręczono nakaz płatniczy na podatek gruntowy za rok 1948 w dniu 30 kwietnia br.

Podatnik uiścił tylko w dniu 1 kwietnia zaliczkę na podatek w wysokości 8000 zł.

Różnicę między I ratą (9000 zł), a uiszczoną zaliczką (8000 zł) wynoszącą 1000 zł, którą podatnik winien był uiścić w ciągu miesiąca od dnia doręczenia nakazu płatniczego tj. do dnia 30 maja — należy przeliczyć na zboże zgodnie z § 4.

Przykład 5

Podatnikowi A (z przykładu 1) doręczono nakaz płatniczy na podatek w dniu 5 maja br.

Podatnik w terminie do dnia 1 czerwca br. nie uiścił ani zaliczki na podatek (w wysokości połowy wymiaru za rok 1947), ani też I raty (w wysokości podanej w nakazie płatniczym).

W danym przypadku podlega przeliczeniu na zboże kwota zaliczki tj. 8000 zł, ponieważ różnica przypadająca do zapłaty tj. 1000 zł, płatna jest w ciągu miesiąca od dnia doręczenia nakazu płatniczego tj. w terminie do dnia 5 czerwca br.

Przykład 6

Podatnikowi A (z przykładu 1) doręczono nakaz płatniczy na podatek w dniu 30 kwietnia.

Podatnik w terminie do dnia 1 czerwca br. nie uiścił zaliczki, ani też I raty.

Podlega przeliczeniu na zboże cała I rata podatku tj. 9000 zł.

II.

Zasady oraz datę, od której należy pobierać dodatek za zwłokę, wyjaśnia okólnik Nr 2/48 z dnia 3 czerwca 1948 r. (L. dz. PG. 1400/48).

III.

Zmiany wynikłe z dokonanego przeliczenia podatku w gotówce na podatek w zbożu, winny być wprowadzone do księgi bierczej i rejestru wymiarowego w sposób wskazany w załączonym w odpisie pisma okólnego Ministerstwa Administracji Publicznej z dnia 2 lipca 1948 r. Nr III. SF. 2-0-27/48.

IV.

W przypadku odroczenia I raty (zaliczki) podatku gruntowego na skutek podania wniesionego przez podatnika na okres czasu upływający po dniu 1 czerwca br. postanowienia § 4 powołanego rozporządzenia stosowane być nie mogą. Termin bowiem płatności odroczonych należności podatkowych zapada z dniem upływu terminu do którego zostały one odroczone i przed tym terminem nie mogą być zastosowane do tych należności rygory, wynikające z przekroczenia terminu płatności należności podatkowych.

W przypadku nieuiszczenia I raty (zaliczki) w terminie do którego była ona odroczona ma zastosowanie w odniesieniu do danego gospodarstwa rolnego przepis § 4 powołanego rozporządzenia Rady Ministrów.

W załączeniu przesyła się wzór decyzji o przeliczeniu gotówkowej zaległości podatku gruntowego I raty na podatek w zbożu — z poleceniem wydania stosownych zarządzeń.

Główny Pełnomocnik Rządowy
(—) A. Mierzwiński

Załącznik do okólnika Nr 4/48 (wzór).

ZARZĄD GMINY w . . . .
Nr. . . .

. . . . 1948 r.

Do
Ob. . . . .
w . . . .

Wobec nieuiszczenia wymierzonej nakazem płatniczym z dnia . . . . Nr . . . . . części — całości *) pierwszej raty (zaliczki) podatku gruntowego za rok 1948 w terminie określonym w § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 kwietnia 1948 roku o obowiązku uiszczenia przez niektóre kategorie gospodarstw rolnych podatku gruntowego w ziemiopłodach (Dz. U. R. P. Nr 25. poz. 169) zaległość w gotówce podlega przeliczeniu na równowartość w ziemiopłodach wg. niżej podanego zestawienia:

I rata podatku gruntowego za rok 1948			Po przeliczeniu sumy z rubryki 3 przypada podatku w życie kg.	Wymiar II-ej raty podatku w życie wynosi kg.	Ogólna ilość żyta z tytułu I i II-ej raty pod. grunt. za rok 1948 (rubr. 4 i 5) w kg.
Wymierzono w zł	Wpłacono zł	Zaległość na dzień 1.VI.48 r. zł			
1	2	3	4	5	6

Wymienioną w rubryce 6 ilość żyta należy dostarczyć do punktu zsypu w .... w terminie ustawą przewidzianym.

Od niniejszej decyzji dotyczącej przeliczenia na ziemiopłody nieuiszczonej należności z tytułu I-ej raty podatku gruntowego w gotówce (rubr. 4) służy prawo wniesienia odwołania do Wydziału Powiatowego w .... za pośrednictwem tut. zarządu gminnego w ciągu 30 dni od daty jej doręczenia.

Wójt

*) zbędne skreślić.

GŁÓWNY PEŁNOMOCNIK RZĄDOWY
DO SPRAW PODATKU GRUNTOWEGO
L. dz. PG. — 1400/48.

Warszawa, dnia 3 czerwca 1948 roku.

Wymiar podatku gruntowego na 1948 r. — wykładnia przepisów.

O K Ó L N I K Nr 2/48.

Do
Wojewódzkich i Powiatowych
Pełnomocników Rządowych
do spraw podatku gruntowego
(w s z y s t k i c h).

W związku z wątpliwościami dotyczącymi stosowania przepisów prawnych przy wymiarze i poborze podatku gruntowego za 1948 r. — wyjaśnia się co następuje:

Podstawa opodatkowania.

W myśl postanowień art. 7 dekretu z dnia 20 marca 1946 r. o podatkach komunalnych (Dz. U. P. Nr 40, poz. 198 z 1947 r.) ze zmianami wynikającymi z dekretu z dnia 14 kwietnia 1948 r. (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 142) **podstawę** opodatkowania stanowi przychód szacunkowy z gospodarstwa rolnego będący iloczynem:

1) liczby hektarów gruntów wchodzących w skład gospodarstwa rolnego **w danym roku podatkowym,**
2) normy przeciętnej przychodowości gruntów oraz
3) przeciętnej ceny jednego kwintala żyta ustalonych (ad 2 i 3) rozporządzeniem Ministrów Administracji Publicznej i Ziem Odzyskanych w porozumieniu z Ministrami Rolnictwa i Reform Rolnych, Aprowizacji oraz Skarbu w związku z wymiarem podatku gruntowego na 1948 r.

Opodatkowanie przymulisk na wodach płynących.

Przymuliska powstające stopniowo przy gruntach nadbrzeżnych zarówno jak i odsypiska jakie tworzy woda płynąca, wreszcie grunty wyłaniające się z pod zalewów wywołanych zerwaniem tam w czasie działań wojennych wymagają w zasadzie dłużej trwających zabiegów w celu przywrócenia im charakteru gruntów podlegających opodatkowaniu podatkiem gruntowym. Przepis § 26 ust. 2 pkt. 1 rozporządzenia Ministrów Administracji Publicznej i Ziem Odzyskanych z dnia 20 czerwca 1947 roku w sprawie wykonania dekretu o podatkach komunalnych (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 258), upoważnia władze wymiarowe do orzekania, na podstawie posiadanych danych, czy grunty te w konkretnym przypadku należy uznać za nieużytek podlegający zwolnieniu w myśl przepisów art. 9 pkt. 1 dekretu o podatkach komunalnych.

Opodatkowanie gruntów przeznaczonych dla szkół rolniczych.

Z Państwowego Funduszu Ziemi wyznaczono i wydzielono na niektórych terenach grunty do użytkowania mających powstać szkół rolniczych, spośród których to gruntów nie wszystkie zostały dotychczas przez szkoły rolnicze objęte i nie są przez nie użytkowane. W związku z powyższym wyjaśniam, że do gruntów wytypowanych tylko dla szkół rolniczych, lecz przez te szkoły dotychczas nieużytkowanych, nie może mieć zastosowania ulgowa stawka podatku gruntowego przewidziana w art. 10 ust. 3 pkt. 2 dekretu o podatkach komunalnych.

Grunty te mają być opodatkowane na zasadach ogólnych t. zn., że wymiaru podatku należy dokonać na imię P. F. Z. lub użytkownika z wyłączeniem dzierżawcy, z zastosowaniem odpowiednich stawek podatku przewidzianych w art. 10 powołanego dekretu, przy czym za podatek gruntowy odpowiada w myśl przepisów art. 13 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 173) solidarnie z posiadaczem (t. zn. P. F. Z.) także użytkownik lub dzierżawca.

Pozycja 345

Opodatkowanie gospodarstw rolnych spółdzielni parcelacyjno-osadniczych.

Okoliczność, że pewna ilość parcelantów zrzeszonych n. p.w spółdzielni parcelacyjno-osadniczej gospodaruje na swych parcelach wspólnie, **nie uzasadnia traktowania gruntów uprawianych przez nich wspólnie jako jedno gospodarstwo rolne** w rozumieniu art. 4 dekretu o podatkach komunalnych. Parcelanci bowiem są właścicielami nadanych im parcel nie zaś współwłaścicielami w części ułamkowej gruntu nadanego kilku osobom wspólnie i przy wymiarze podatku gruntowego należy grunty, nadane poszczególnym parcelantom gospodarującym na mocy zawartej ze sobą umowy na swych parcelach wspólnie — traktować jako **o d d z i e l n e** gospodarstwa rolne.

Zwolnienie od podatku ogródków działkowych.

Przepis art. 9 pkt. 13 dekretu z dnia 20 marca 1946 r. o podatkach komunalnych, w brzmieniu nadanym dekretem z dnia 14 kwietnia 1948 r. (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 142) zwalnia od podatku gruntowego, poczynając od 1948 roku podatkowego, ogrody działkowe odpowiadające warunkom, określonym w dekrecie z dnia 25 marca 1946 roku o ogrodach działkowych (Dz. U. R. P. Nr 34, poz. 208).

Powołany dekret z dnia 25 marca 1946 roku, postanawia, że obowiązek zakładania ogrodów działkowych **ciąży na gminach oraz zakładach pracy** (art. 6), przy czym na cele tych ogrodów zostaną użyte grunty, które stanowią własność gminy względnie zakładów pracy, lub też które będą nabyte bądź wydzierżawione przez gminę na te cele (art. 7).

W dalszych przepisach dekret postanawia, że gminy i zakłady pracy **wydzierżawiają ogrody** działkowe **zorganizowanym** w celu prowadzenia tych ogrodów **towarzystwom ogrodów działkowych**, które oddają w poddzierżawę swoim członkom poszczególne działki (art. 12) i że użytkownikami działek mogą być tylko osoby, które nie posiadają gruntu do uprawy w obrębie osiedla, uprawiają działki dla potrzeb własnych i swej rodziny, wykonują pracę na działce bez pomocy sił najemnych i **należą do miejscowego towarzystwa ogrodów działkowych** (art. 13).

Powołane wyżej przepisy są wspólne zarówno dla ogrodów działkowych stałych, jak też i czasowych. W odniesieniu zaś do ogrodów działkowych stałych, dekret zastrzega, że ogród taki winien obejmować conajmniej 40 działek, z których każda powinna mieć obszar 100 do 500 m^2 (art. 11). Zastrzeżenie to nie dotyczy jednak ogrodów działkowych czasowych (art. 17), które mogą obejmować dowolną ilość działek, o dowolnej powierzchni.

Z powyższego wynika, że nie wszystkie t. zw. „ogrody działkowe" będą wolne od podatku gruntowego, lecz jedynie ogrody odpowiadające warunkom wyżej określonym.

Ulgi z art. 11 i 12 dekretu o podatkach komunalnych.

Postanowienia art. art. 11 i 12 dekretu o podatkach komunalnych normują wypadki udzielania ulg w podatku gruntowym. Podczas jednak, gdy postanowienia art. 11 dotyczą ulg związanych ze stanem rodzinnym podatnika i jako takie są obligatoryjne, a zatem muszą być podatnikowi w wypadku zaistnienia warunków w ustawie przewidzianych udzielane, to postanowienia art. 12 mają charakter **fakultatywny** t. zn. udzielane mogą być w wypadku zaistnienia **nadzwyczajnych okoliczności**, istotnie **osłabiających zdolność płatniczą podatnika** jak naprzykład: klęski żywiołowe, nieszczęśliwy przypadek, długotrwała choroba i t.p.

Zaznaczyć przy tym należy, że momentem decydującym o udzieleniu podatnikowi ulgi z art. 12 dekretu o podatkach komunalnych winien być fakt **istotnego osłabienia zdolności płatniczej podatnika**, wywołanego wymienionymi powyżej okolicznościami, **nie zaś samo zaistnienie** tych okoliczności.

Wymiary dodatkowe.

Przepis art. 156 pkt 2 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 174) postanawia, że w sprawie zakończonej decyzją, od której nie służy odwołanie (wymiar prawomocny) może nastąpić wznowienie postępowania podatkowego (dokonanie dodatkowego wymiaru) jedynie w przypadku, jeżeli między innymi wyjdą na jaw istotne dla sprawy nowe okoliczności faktyczne, które istniały już przy dokonaniu wymiaru, lecz władzy podatkowej nie były wówczas znane. Do takich nowych i istotnych okoliczności można np. zaliczyć ujawnienie już po dokonaniu wymiaru pewnej ilości gruntu nieopodatkowanego, lub też ujawnienia faktu posiadania przez danego podatnika gruntu w innych gminach danego powiatu, która to okoliczność ma istotne znaczenie z uwagi na nowe brzmienie art. 10 ust. 1 dekretu o podatkach komunalnych nadane **powołanym** dekretem z dnia 14 kwietnia 1948 r. (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 142). W powyższych przypadkach, o ile nowo ujawnione okoliczności nie były znane władzy wymiarowej podczas dokonania wymiaru, można i należy dokonać dodatkowych wymiarów.

Dodatek za zwłokę.

Zgodnie z przepisem art. 7 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 173) nie uiszczona w terminie płatności należność podatkowa staje się **zaległością** od której w myśl przepisu art. 38 tegoż dekretu, pobiera się dodatek za zwłokę, począwszy od dnia następnego po upływie terminu płatności.

Z chwilą ogłoszenia dekretu z dnia 14 kwietnia 1948 r. o zmianie dekretu z dnia 20 marca 1946 r. o podatkach komunalnych (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 142) **utracił moc obowiązującą** przepis art. 13 dekretu z dnia 20 marca 1946 r. o podatkach komunalnych (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 40, poz. 198), ustalający w swym dotychczasowym brzmieniu termin płatności zaliczki na podatek gruntowy (1 raty) na 1 marca.

Pozycja 345

Powołanym dekretem z dnia 14 kwietnia 1948 r. został ustalony nowy termin na 1 kwietnia roku podatkowego.

W związku z powyższym poczynając od roku podatkowego 1948, za datę od której należy pobierać dodatek za zwłokę, należy uważać dzień następny po upływie terminu płatności I raty, względnie zaliczki t. j. dzień 2 kwietnia każdego roku.

Główny Pełnomocnik Rządowy
(—) A. Mierzwiński

RZECZPOSPOLITA POLSKA
MINISTERSTWO
ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ
L. dz. III. SF. 2-0/27/48.

Warszawa, dnia 2 lipca 1948 r.

W sprawie księgowania
podatku gruntowego.

PISMO OKÓLNE

Do

Obywateli Wojewodów, Prezydentów m. st. Warszawy i m. Łodzi, Starostów powiatowych, Prezydentów miast, Burmistrzów i Wójtów.

W związku z wprowadzoną na podstawie § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 kwietnia 1948 r. o obowiązku uiszczania przez niektóre kategorie gospodarstw rolnych podatku gruntowego w ziemiopłodach (Dz. U. R. P. Nr 25, poz. 169) zamianą wymierzonego podatku gruntowego w gotówce na podatek w ziemiopłodach dla tych gospodarstw rolnych o przychodowości ponad 60 kwintali żyta, które w terminie do dnia 1 czerwca 1948 r. lub w terminie miesięcznym od daty doręczenia nakazu płatniczego nie uiszczą pierwszej raty podatku, — zachodzi potrzeba odpowiedniego uwidocznienia dokonanej zamiany w odnośnych rejestrach. Dla tego celu należy w rejestrze odpisów podatku gruntowego, wprowadzonym przed ukazaniem się wspomnianego rozporządzenia i z tego powodu niezawierającym odpowiedniej rubryki, oddzielić część rubryki 16-tej „Uwagi", nadając jej nazwę: „odpisano na podstawie § 4 — zł." Rubryka „Uwagi" otrzyma kolejną numerację „17".

Każdą dokonaną z § 4-go zamianę należy uwidocznić w ten sposób, że w nowoutworzonej rubryce 16-tej rejestru odpisów wpisuje się po odpowiednim wypełnieniu rubryk poprzedzających kwotę, jaka zostaje zamienione na zboże. Natomiast w rejestrze wymiarowym (przypisów), pod nową pozycją, wypełniając rubryki 1, 2, 23, 28 i 30-tą należy wpisać tę sumę kwintali, jaka została wymierzona z tytułu zamienionej gotówki. Przy takiej pozycji należy w uwagach zaznaczyć: „z § 4".

Ministerstwo Administracji Publicznej zaznacza, że wszelkie zapisy tak z tytułu omawianej zamiany, jak i z innych tytułów, winny być wprowadzane do rejestrów bez żadnej zwłoki, bezpośrednio po dokonaniu przeliczenia, a nie wówczas, gdy podatnik będzie uiszczał należność. Również podkreśla się, że w rejestrach tych nie wolno dokonywać żadnych poprawek w związku z mogącymi nastąpić zmianami wymiaru.

Jednocześnie, w celu ujednostajnienia sposobu zapisów w rejestrze odpisów podatku gruntowego, należy ulgi udzielane podatnikom z powodu klęsk żywiołowych uwidaczniać w rubrykach 12 i 13-tej tegoż rejestru.

p. o. Dyrektor Departamentu
(—) St. Rybicki

346

OKÓLNIK

z dnia 20 sierpnia 1948 r.

w sprawie obowiązku opłacania scalonego podatku obrotowego w przypadkach dokonanej reorganizacji zbytu artykułów przemysłów, podległych Ministerstwu Przemysłu i Handlu.

W przypadkach dokonanej reorganizacji zbytu artykułów przemysłów, podległych Ministerstwu Przemysłu i Handlu, polegającej na tym, że dotychczasowe placówki zbytu (Centrale Handlowe, Centrale Zbytu i t. p.) przestają podlegać Centralnym Zarządom poszczególnych przemysłów i przechodzą pod bezpośredni nadzór Ministerstwa Przemysłu i Handlu, Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Ministerstwem Przemysłu i Handlu wyjaśnia, iż wspomniana reorganizacja ma charakter ściśle wewnętrzny i nie ma wpływu na pobór scalonego podatku obrotowego. Placówki zbytu

(Centrale Handlowe, Centrale Zbytu i t. p.) — jakkolwiek przestają być zakładami Centralnych Zarządów poszczególnych przemysłów i przechodzą pod bezpośredni nadzór Ministerstwa Przemysłu i Handlu — pozostają nadal podatnikami i płatnikami scalonego podatku obrotowego, pobieranego według przepisów, obowiązujących rozporządzeń i zarządzeń Ministra Skarbu o poborze scalonego podatku obrotowego od sprzedaży artykułów przemysłów, podległych Ministerstwu Przemysłu i Handlu.

Dyrektor Departamentu
S. Kołakowski

(Znak Min. Sk. D. V. 13580/3/48).

KOMUNIKAT

o unieważnieniu blankietu pokwitowania kasowego

Ministerstwo Skarbu powiadamia, że w Kasie 5-go Urzędu Skarbowego w Łodzi stwierdzono brak blankietu pokwitowania kasowego Seria A za Nr 240192 b, który niniejszym unieważnia się.

KOMUNIKAT

o unieważnieniu blankietów pokwitowań kasowych

Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości, że w Kasie Urzędu Skarbowego w Nowym Sączu, Okręgu Izby Skarbowej w Krakowie stwierdzono brak pięciu pokwitowań dziennika specjalnego wzór Nr 1, Seria C za Nr 646001 a, b, c, d, e, które niniejszym unieważnia się.

KOMUNIKAT

o unieważnieniu blankietów pokwitowań kasowych

Ministerstwo Skarbu unieważnia 56 blankietów pokwitowań kasowych dla poborców, Seria A od Nr 4745 do Nr 4800, 50 blankietów pokwitowań kasowych na podatek zryczałtowany à zł 50, od Nr 165801 do Nr 165850 oraz 7 blankietów pokwitowań kasowych na podatek zryczałtowany à zł 25, od Nr 53494 do Nr 53500, zagubione przez poborcę skarbowego w Urzędzie Skarbowym w Malborku okręgu Izby Skarbowej w Gdańsku.

KOMUNIKAT

o unieważnieniu blankietów pokwitowań kasowych

Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości, że w Izbie Skarbowej we Wrocławiu ujawniono brak pięciu pokwitowań dziennika specjalnego wzór Nr 1, Seria B od Nr 783601 a do 783640 e.

Brakujące blankiety pokwitowań unieważnia się.

Komunikaty i ogłoszenia

Objaśnienie znaków:

OrOs	—	dział organizacyjny i osobowy
GB	—	„ gospodarczy i budżetowy resortu
KS	—	„ karny skarbowy
OSk	—	„ Ochrony Skarbowej
OK	—	„ obrotu pieniężnego i kredytu
B	—	„ budżetowy
K	—	„ finansów i podatków komunalnych
RK	—	„ rachunkowo-kasowy
C	—	„ ceł
ZPP	—	„ zobowiązań i postępowania podatkowego
POD	—	„ podatków: obrotowego i dochodowego
PW	—	„ podatku od wynagrodzeń
MOSk	—	„ podatku od nabycia praw majątkowych i opłaty skarbowej
P	—	„ innych podatków bezpośrednich
EA	—	„ egzekucji administracyjnej
A	—	„ akcyz
M	—	„ monopolów
U	—	„ ubezpieczeń
Sp	—	„ spółdzielczości
L	—	„ likwidacyjny
R	—	„ różnych
Z	—	zarządzenie
I	—	instrukcja
O	—	okólnik
Ob	—	obwieszczenie
Uch	—	uchwała
Rp	—	rozporządzenie
Reg	—	regulamin

Pozycja 346

Poz.	TREŚĆ		Data	Znak	OrOs	GB	KS	OSk	OK	B	K	RK	C	ZPP	POD	PW	MOSk	P	EA	A	M	U	Sp	L	R
343	W sprawie udzielania ulg w spłacie zobowiązań podatkowych.	O	19 VIII.1948r.	D. V. 11794/2/48										X											
344	W sprawie podatku od spożycia w zakładach gastronomicznych — Statut wzorowy.	O	19 VIII.1948r.	D. V. 1 4043/1/48							X														
345	W sprawie interpretacji § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 kwietnia 1948 r. o obowiązku uiszczenia przez niektóre kategorie gospodarstw rolnych podatku gruntowego w ziemiopłodach.	O	19 VIII.1948r.	D. V. 11994/1/48							X														
346	W sprawie obowiązku opłacania scalonego podatku obrotowego w przypadkach dokonanej reorganizacji zbytu artykułów przemysłów, podległych Ministerstwu Przemysłu i Handlu.	O	20 VIII.1948r.	D. V. 13580/3/48											X										

KOMUNIKAT

o unieważnieniu blankietów pokwitowań kasowych

Ministerstwo Skarbu unieważnia niewykorzystane blankiety pokwitowań na przedpłaty podatku obrotowego i dochodowego od uboju zwierząt rzeźnych Seria A, od Nr 573801 do Nr 574000 włącznie, skradzione p. o. rejonow. lekarza weterynarii w Krzepicach, okręgu Izby Skarbowej w Kielcach.

OGŁOSZENIA

o unieważnieniu legitymacyj urzędowych.

Unieważnia się legitymację urzędową Nr 49, wystawioną przez Dyrekcję Ceł w Gliwicach na nazwisko Galiosa Józefa, rew. skarbowego w Urzędzie Celnym w Chałupkach.

Unieważnia się legitymację urzędową Nr 335, wystawioną przez Izbę Skarbową w Krakowie na nazwisko Czerneckiego Jana, kontraktowego rejestratora w Urzędzie Skarbowym w Myślenicach.

Unieważnia się legitymację urzędową Nr 942, wystawioną przez Izbę Skarbową w Poznaniu na nazwisko Stanisława Deplewskiego, starszego rejestratora w Urzędzie Skarbowym w Słupcy.

Okręgowy Urząd Likwidacyjny w Gdańsku unieważnia zgubioną legitymację służbową Nr 70 na nazwisko Pertkiewicz Stanisław.

Cena zł 55

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu, Warszawa, ul. Wileńska 2/4.

Prenumerata: roczna zł 2.400; półroczna zł 1.300 kwartalna zł 700; miesięczna zł 300.

Prenumeratę należy wpłacać na konto czekowe Administracji Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu w P. K. O. Nr I-4428, podając cel wpłaty, nazwę instytucji względnie nazwisko i imię wpłacającego, adres oraz okres czasu, którego prenumerata dotyczy. Wysyłkę egzemplarzy dokonuje się po otrzymaniu wpłaty. Prenumeratę przyjmuje się na okresy od miesiąca następnego po dokonaniu wpłaty, jednak na okres nie dłuższy niż do końca 1948 r.

Reklamacje z powodu nieotrzymania numeru należy zgłaszać we właściwym Urzędzie pocztowym natychmiast po otrzymaniu następnego kolejnego numeru. Reklamacje kierowane do Administracji pozostaną bez odpowiedzi. Pojedyńcze numery są do nabycia w Administracji Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu, Warszawa, ul. Wileńska 2/4.

Cena ogłoszeń za 1 milimetr szerokości 1 szpalty wynosi zł 90.

Druk. PWPW. Warszawa, Sanguszki 1.